

56 - 209a

1690. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως γονικοῦ, ἐν 56a, σ. 122 - 123.

«...πρεζεντάροντας ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρός του καὶ τὸ ἴδιον προῖγμα νᾶναι προυκὶ τὲς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι συντεσενᾶδο. Διὰ τοῦτο... κράζου, κρίνου καὶ ἀποφασίζου νὰ παίρνη ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ ἴδιον κλεισμα ὡς προυκὶ τῆς μάννας του καὶ νὰ δώνη ὅ,τι γράφει τοῦ στρουμέντο καὶ ἂν ἔχον κόπους... εἰς τὸ ἴδιον προῖγμα νὰ τῶν τοὺς πληρώνη ὁ ἴδιος».

57 - 218a

1694. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 126 - 129.

(Ἡ διεκδικουμένη κληρονομία τοῦ Πιέρρου ἦτο ἀρχικῶς διπλοκοντετζιονάδα τῆς μητρός του καὶ συζύγου τοῦ ἐνάγοντος, ἧτις εἶχε κληρονομηθῆ ἔξ Ἰσοῦ παρὰ τῶν τέκνων τῆς, τοῦ Πιέρρου καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἧται τῆς μητρός τοῦ ἐναγομένου. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζεται ὡς κληρονόμος τοῦ Πιέρρου ὁ ἐναγόμενος ἀνεψιός του καὶ ὅχι ὁ ἐνάγων πατήρ του. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνός μὲν, διότι τὸ προικοσύμφωνον τῆς συζύγου τοῦ ἐνάγοντος ἦτο κοντετζιονᾶδο, δηλ. ἡ προίξ τῆς ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς, ἢ, ἄλλως, τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς· ἀφ' ἑτέρου δέ, καθόσον, ἐπιπροσθέτως ὁ υἱός τῆς Πιέρρος, ὁ κληρονομούμενος, τὸ ἀδελφομοίρι του ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ κληρονομίας τῆς μητρός του, εἶχε συστήσει ὡς προῖκα ἐπίσης κοντετζιονάδα εἰς τὴν ἀδελφὴν του ταύτην, ἧτις ἔδει κατὰ νόμον νὰ περιέλθῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον υἱόν τῆς).

58 - 228a

1696. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 140 - 143.

(Ὁ ἐναγόμενος μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον προικίσει μίαν θυγατέρα των Μ. Εἰς τὸ πρὸς ταύτην προικοσύμφωνον εἶχον θέσει τὸν ὅρον, ὅτι ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας ἤθελον γεννηθῆ τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα ἤθελον ἀποθάνει, τὰ προικιζόμενα νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς. Ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφὴ του εἶναι ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου. Φαίνεται Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Τόμος ΑΘ' - Μ'